

रेवानुसारी । तत्र जटापटले जटावाक्यम् । “क्रमे यथोक्ते
पदजातमेव हिरण्यसुतत्तरमेव पूर्वम् । अथस्य पूर्वम् च त-
थान्तरे पदेऽवसानमेव हि जटाभिधीयते” अर्थः । क्रमे
यथोक्ते सति क्रमोत्क्रमाभ्यामित्युक्ते क्रमप्रकारे
पदजातं पदद्वयं वा पदत्रयं वा द्विवारमभ्यसेत् । द्वि-
वारमभ्यसेत् । अभ्यासप्रकारः । उत्तरमेव पूर्वम् ।
क्रमवत्पदद्वयं गृहीत्वा पूर्वेष्वसं प्रथमम् उत्तरपदम-
भ्यसेत् । ततः उत्तरपूर्वपदयोः सन्धानद्वारा पूर्वम्
हिरण्यसुतत्तरपदे अवसानम् एवंप्रकारेण अध्ययनं
जटा अभिधीयते उदाहरणेन दर्शयते । अग्निमीले
ईलेऽग्निमग्निमीले ईले पुरोहितं पुरोहितमीले ईले
पुरोहितमित्यादि ज्ञेयम् । अथ दण्डलक्षणम् । “क्रम-
सूक्तं विपर्यस्य पुनश्च क्रमसुत्तरम् । अथर्चादेव मृत्योक्तः
क्रमदण्डोऽभिधीयते । उदाहरणम् । अग्निमीले ईलेऽ-
ग्निम् अग्निमालईलेपुरोहितम् पुरोहितमीलेऽग्निमित्यादि
ज्ञेयम् । अथ मालाबलक्षणम् । “ब्रूयात् क्रमविपर्यासा-
वर्धचखादिदोऽन्ततः । अन्तं चादित्रयेदेवं क्रममावेति
गीयते । माला मात्रेण पुष्पाणां पदानाङ्गुलिनी हिता ।
आवर्त्तने क्रमसंख्यां क्रमव्युत्क्रमसंज्ञमाप् । अथ शिखा-
बलक्षणम् । “पदोत्तराङ्गुलिमेव शिखामाख्याः प्रचणते ।
अथ लेखाबलक्षणम् । क्रमद्विलिखतः पञ्चपदक्रममुदाहरेत् ।
पृथक् पृथक् विपर्यस्य लेखामाहुः पुनः क्रमात्” । अथ
ध्वजबलक्षणम् । “ब्रूयादादेः क्रमं सत्यगान्तादुत्तारये-
दादि । वर्गे च षष्ठि यत्र स्वात् पठनं स ध्वजः स्रुतः” ।
अथ रथबलक्षणम् । “पादयोर्ध्वजो वापि सङ्गोत्तरा दण्ड-
बद्धः” । अथ वनबलक्षणम् । “जटामुक्ता विपर्यस्य वनमाहुः
संनोविषः” । अन्यञ्च । “जटाशिखाचनाः प्रोक्ता क्रमपूर्वा
मतोविभिः” । इति विकृतिलक्षणान्युक्तानि । अध्ययने
संहितापारायणम् पदपारायणम् जटापारायणम्
क्रमदण्डपारायणं चतुष्पारायणमित्यर्थः । एतेषां शाखाः
पञ्च भवन्ति । एतेषां वेदपारायणानां पञ्च शाखा भवन्ती-
त्यर्थः । ताः काः ? । आश्वलायनी संख्यायनी शाकल्य-
वाल्मीकाभाष्यकौचेति इति प्रसिद्धाः । तेषामध्ययनम् ।
तेषाम् आश्वलायनादिशाखानां समानाध्ययनं सूचयति ।
अध्यायाद्यतः षष्टिः । अग्निमीले अयं देवायेत्यादि ।
चतुःषष्टिरध्याया इत्यर्थः । मण्डलानि दशैव सन् । अग्नि-
मीले-कुषुम्भम् इत्यादि उपक्रमस्य प्रसिद्धानि इत्यर्थः ।
एतेषां परिचर्यातन्त्रे सहस्रे षड्विंशतिः । वर्गादिः आश्व-

चान्ताः संख्या बालखिल्यैर्विना ज्ञेया । षडुत्तरसहस्र-
द्वयं वर्गा इत्यर्थः । सहस्रेष्वेकं सूक्तानां निर्विशङ्कं विष-
लितम् । दश सप्त च पठन्ते । सप्तदशाधिकसहस्रं सूक्ता-
नित्यर्थः । संख्यातं वै पदक्रमम् । एकं यतसहस्रं च
द्विपञ्चाशत्सहस्रम् सार्धम् चतुर्दश वासिष्ठानामि-
तरेषां पञ्चाशीतिः । एकलक्षद्विपञ्चाशत्सहस्रपञ्चशतं
चतुर्दश वासिष्ठानां तसिद्धमोक्षिणाम् इन्द्रोभिरैकसप्तति-
पदात्मकोवर्गोनास्ति । एतद्भोलीयाणां पञ्चाशीत्यधिकपदा-
नित्यर्थः । अथ बालखिल्यसंहितपदसंख्या उच्यते ।
लक्षैकान्तु द्विपञ्चाशत्सहस्रं यतसप्तकम् । पदानि च द्वि-
वर्तिः प्रमाणं शाकल्यस्य च । एकलक्षद्विपञ्चाशत्सहस्रसप्त-
शतं द्विवर्तिं शाकल्यानि पदानि इत्यर्थः । पदानि बाल-
खिल्यस्य अर्कसंख्यायतानि च । अधिकानि तु सप्तैव वर्गा
अष्टादश मृताः सप्ताधिकद्विपञ्चाशत्सहस्रपदानोऽर्थः ।
इत्याश्वलायनानाम् संख्यायनानाम् बालखिल्यसंहित
पदसंख्या उच्यते । शाकल्येऽपि पदलक्षणेकं सार्धं तथैव
लक्षसहस्रयुक्तम् । यतानि सप्तैव तथाधिकानि चत्वारि-
विंशच्च पदानि चर्वा । शाकल्योमायुक्तकृष्णस्यस्यत्-
संहितापदानि एकलक्षद्विपञ्चाशत्सहस्रसप्तशतचतुर्विं-
शदधिकानि पदानोऽर्थः । पदानि बालखिल्यस्य सप्तसंख्या
यतानि च षडशीत्यधिकानि वर्गाः सप्तदशापि च ।
एकादशयतषट्पञ्चाशदधिकानि बालखिल्यस्य पदानोऽर्थः ।
अष्टपञ्चाशत्पदात्मकत्वस्य यन्मन्त्रिजो वर्गोनास्ति
आश्वलायनानामुत्तरार्द्धात्मको वर्गः । इत्याश्वलायन-
संख्यायनशाखयोरध्ययनयोर्भेद इत्यर्थः । अथ पारायणे
अक्षपरिमाणमुच्यते । केषां दश सहस्राणि केषां पञ्च-
शतानि च । केषामशीतिः पादस्य पारायणं प्रकीर्त्तितम्
एतत्पारायणं बालखिल्यैर्विना संख्यातम् । बालखि-
ल्यानि पारायणे न सन्ति । तदुच्यते । ऋग्वेदान्तर्गत-
बालखिल्यमेकादशसूक्तम् सूक्तसहस्रसप्तदशाधिकमित्यत्र
केषां दशसहस्राणीत्येतत्संख्या व्यतिरिक्तानि बालखिल्या-
नीति प्रसिद्धिः” भाष्यम् । अत्र प्रधान शाखाभेदाभि-
प्रायेण पञ्चविधत्वसूक्तम् “ऋग्वेदस्य तु शाखाः सारक-
विंशतिसंख्याकाः” सूक्तकोपनिषदि एकोनविंशतिमे-
दोक्तिः प्रमाणाभिप्रायेण अत एव प्रमाणाभ्य इति
प्रागुक्तभाग० वाक्ये तथोक्तम् । इत्युपनिषद्देस्य
उपनिषत्स्य उक्तः । “ऋग्वेदो देवदेवस्यो यजुर्वेदस्य
मातृवः । सामवेदः स्रुवः पौलस्त्याजस्यार्धविर्धनिः